Súd:	Okresný súd Senica
Spisová značka:	10C/38/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2114228212
Dátum vydania rozhodnutia:	04. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Milan Trylč
ECLI:	ECLI:SK:OSSE:2017:2114228212.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudcom JUDr. Milanom Trylčom v právnej veci žalobcu: B. K., I.. XX.XX.XXXX, Z. E. XX, XXX XX I., právne zastúpený: JUDr. Milan Kuhajda, advokát, Vajanského 54, 921 01 Piešťany proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, IČO 00 166 073, Župné námestie 13, Bratislava o náhrade škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 6.721,75 € s úrokom z omeškania 5,05% od 01.11.2014 do zaplatenia a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 19.256,50 € zastavuje

Súd priznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 65,04%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 07.11.2014 bola Okresnému súdu Trnava doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 38.447,67 € s prísl. z titulu náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Trnava sp.zn. G. XXX/XXXX zo dňa 02.11.2006 bol vzatý do vyšetrovacej väzby. Väzba sa započítala od 31.10.2006. Uznesením Krajského súdu Trnava sp.zn. XTos XX/XXXX zo dňa 02.09.2008 bol dňom 15.08.2008 prepustený na slobodu. Vo väzbe strávil 654 dní. Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. XT XX/XXXX zo dňa 02.06.2011, právoplatný dňa 18.06.2011, bol žalobca oslobodený spod skutku v bode 2/ obžaloby, nakoľko skutok nie je trestným činom. Dňa 29.04.2014 žalobca predložil žalovanému žiadosť o predbežné prerokovanie nároku. Žalovaný na žiadosť nereagoval a po márnom uplynutí 6 mesačnej zákonnej lehoty sa dňom 01.11.2014 dostal do omeškania. Výkonom väzby mu vznikla škoda na ušlej minimálnej mzde, ktorý by inak mohol v zamestnaní dosiahnuť vo výške 5.747,67 €. Vzatím do väzby došlo k závažnému zásahu do jeho osobnostných práv, bola poškodená jeho povesť u spoluobčanov tak, že bol nútený zmeniť miesto pobytu a doposiaľ sa mu nepodarilo usporiadať rodinný život. Vzatie do väzby a jej výkon mu spôsobili psychickú traumu a preto žiadal priznať aj nemajetkovú ujmu 32.700,- €; 50,-€ za každý deň väzby.

2. Uznesením č.k. XXNcC XX/XXXX-XX zo dňa 23.05.2016 Krajský súd v Trnave rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Trnava sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci sp..zn. XXC XXX/XXXX a vec prikázal Okresnému súdu Senica.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a uviedol, že v danom prípade nedošlo k naplneniu zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody. Žalobca nepreukázal vznik škody v rozsahu, v akom

si ho nárokuje, ako ani príčinnú súvislosť medzi namietaným rozhodnutím a vznikom tvrdenej škody. Žalobcovi nevzniklo právo na náhradu škody, nakoľko bola naplnená dikcia § 8 ods. 6 písm.a/ zákona č. 514/2003 Z.z., pretože žalovaný si väzbu zavinil sám svojím konaním. Okresný súd Trnava pri vzatí žalobcu do väzby postupoval plne v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku o väzbe, pričom vychádzal z náležite zisteného skutkového stavu, ktorý odôvodňoval oprávnenosť uvalenia väzby na obvineného - žalobcu z dôvodov § 71 ods. 1 písm.a/ Tr.por. Pre posúdenie miery zavinenia obvineného na uvalení väzby je pritom rozhodujúci zistený skutkový stav a konanie obvineného v čase pred rozhodnutím o väzbe. Neskôr vykonané dôkazy a novo zistené skutočnosti nemôžu mať vplyv na hodnotenie stavu veci v čase rozhodnutia o väzbe. Žalobca sa dlhodobo nezdržiaval v mieste trvalého bydliska, o jeho pobyte neboli žiadne informácie, nebolo možné v priebehu trestného konania, ktoré prebiehalo už takmer rok pred vydaním rozhodnutia o vzatí do väzby, doručovať mu zásielky ani ho predviesť alebo iným spôsobom zabezpečiť jeho účasť na vyšetrovacích úkonoch, na základe čoho muselo byť po žalobcovi vyhlásené pátranie. Žalovaná mala zato, že predošlým spôsobom života žalobcu a stavom, ktorý týmto žalobca v čase začatia trestného stíhania, zadržania a rozhodovania o väzbe vyvolal sa objektívne naplnila dikcia ustanovenia § 8 ods. 6 písm.a/ zákona č. 514/2003 Z.z. o väzbe z dôvodu zavinenia žalobcu, ktorá bráni vzniku nároku na náhradu škody. Podľa žalovanej žalobca vo veci neuniesol ani dôkazné bremeno vo vzťahu k vzniku samotnej škody a rozsahu náhrady, ktorej sa svojou žalobou domáha a predovšetkým príčinnej súvislosti medzi namietanými rozhodnutiami a vznikom žalobcom deklarovanej škody, resp. nemajetkovej ujmy. Žalovaná poukázala na rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Cdo 319/2008, podľa ktorého je ušlý zisk ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh veci dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného, ale stratou očakávaného prínosu. Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku škodnej udalosti. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušený; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Predpokladom priznania náhrady škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe teda je, že spôsobená ujma je zapríčinená vydaním tohto rozhodnutia a bez tejto skutočnosti by k jej vzniku nedošlo. Náhrada žalobcom požadovanej minimálnej mzdy, ktorú by mohol dosiahnuť ak by nebol vo výkone väzby, je neopodstatnená. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že v čase vzatia do väzby bol v pracovnom alebo obdobnom pomere, za ktorý by mu prináležala mzda, ktorú v dôsledku výkonu väzby nemohol poberať. Naopak z uznesenia Okresného súdu Trnava o väzbe je zrejmé, že žalobca bol v čase vzatia do väzby nezamestnaný. Len púha možnosť, že ak by bol žalobca nebol vo väzbe, mohol v tom čase pracovať a poberať mzdu, nezodpovedá pojmovému obsahu škody vo forme ušlého zisku, ktorý žalobca mohol s ohľadom na pravidelný beh vecí dôvodne očakávať. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy žalovaný je toho názoru, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, v čom mal spočívať zásah do jeho ľudských práv a základných slobôd. Postup posúdenia nemajetkovej ujmy podlieha hodnoteniu a základom pre posúdenie by malo byť zistenie skutočností, ktoré súdu umožnia založiť úvahu o určitom kvantitatívnom posúdení základných súvislosti posudzovaného prípadu. Žalovaný súčasne poukázal na trestnú minulosť žalobcu, ktorý bol 4 krát súdne trestaný, z toho 3 krát nepodmienečným trestom odňatia slobody a v prípade žalobcu je nenáležité poukazovať na následky väzby v podobe nemožnosti nájsť stabilné zamestnanie, nakoľko žalobca bol nezamestnaný aj v čase pred vzatím do väzby.

4. Písomným podaním zo dňa 13.10.2016 žalobca upravil petit žaloby a žiadal aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi titulom ušlej minimálnej mzdy sumu 5.747,67 €, náhradu nemajetkovej ujmy za 654 dní väzby v sume 13.443,50 € (minimálna mzda v roku 2008 268,87 € x 50), úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 19.191,17 € od 01.11.2014 do zaplatenia. ako aj náhradu trov konania. Na pojednávaní dňa 06.04.2017 zobral žalobca návrh v časti o zaplatenie sumy 19.256,50 € s prísl. späť.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom písomným vyjadrením žalobcu, písomným vyjadrením žalovaného, spisom Okresného súdu Trnava sp.zn. XT XX/XXXX ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

6. Z pripojeného spisu OS Trnava sp.zn. XT/XX/XXXX súd zistil, že žalobca bol vzatý do väzby uznesením OS TT sp.zn. G. zo dňa 02.11.2006 z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku. Väzba sa započítala od 31.10.2006 od 21.00 hod. Uznesením KS Trnava sp.zn. XToS/XX/XXXX zo dňa 02.09.2008 bol žalobca dňa 15.08.2008 prepustený na slobodu. Väzba trvala 654 dní. Rozsudkom OS Trnava sp.zn. XT/XX/XXXX zo dňa 02.06.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.06.2001 bol žalobca oslobodený spod skutku v bode 2/ obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava č. X B. XXXX/XX zo dňa 14..2005, pre trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a trestný či sexuálneho násilia podľa § 241a ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Z odôvodnenia uvedeného v rozsudku súd zistil, že k oslobodeniu žalobcu došlo hlavne na základe dôkazu, ktorým bol CD nosič, na ktorom bol skutok kladený za vinu žalobcovi, zaznamenaný samotným žalobcom. Konkrétne súd dôvodil: „Najmä však treba poukázať na obsah CD nosiča, z ktorého vyplýva dobrovoľnosť pohlavného styku poškodenej s obžalovaným, a o tomto CD nosiči znalec uviedol, že obrazové záznamy sú zachytené ako celistvé, plynulo prebiehajúce a nenašli sa žiadne stopy po strihu.“ V ďalšom súd z uvedeného spisu zistil, že žalobca pri výsluchu v konaní OS TT sp. zn. G. zo dňa 02.11.2006, po ktorom sa rozhodovalo o väzbe, uvádzal, že skutok nahral na mobilný telefón, záznam uložil na CD nosič, ktorý mal vo svojom aute. Auto popísal, označil jeho polohu, v prípade prepustenia na slobodu bol ochotný toto CD dať k dispozícii ako dôkazný materiál (čl. 106 spisu). Dna 10.11.2006 bolo CD predložené advokátkou žalobcu JUDr. Mešencovou Okresnému riaditeľstvu PZ Trnava (čl. 195b spisu). Žalobca pri výsluchu konanom dňa 09.11.2006 opätovne poukázal na CD, podrobne popísal ako ho vyrobil, aké sú názvy súborov, s tým, že obvinenie vznesené voči nemu nie je pravdivé (čl. 115 spisu). Dňa 10.11.2006 CD nosič prevzal znalec Doc.Ing. Miroslav Mokrý, CSc., ktorý dňa 11.12.2006 vyhotovil znalecký posudok (čl. 80, 81 spisu). Dňa 20.12.2006 vydala OP Trnava v tejto veci záväzný pokyn, podľa ktorého žiadala do spisu doložiť kto a kedy predložil CD do spisu a na základe čoho bol pribratý znalec Doc. Ing. Mokrý CSc. (čl. 16 spisu). Z odpisu registra trestov súd zistil, že žalobca bol v minulosti 4-krát trestne stíhaný. Okresný súd Prešov pod sp.zn. XT XXX/XX (trestný čin ublíženia na zdraví) uložil žalobcovi podmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace. Okresný súd Trnava pod sp.zn. XT XX/XX (trestný čin lúpeže, trestný čin krádeže) uložil žalobcovi nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6 mesiacov. Okresný súd Piešťany pod sp.zn. XT XXX/XX (trestný čin krádeže) uložil žalobcovi nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov a pod sp.zn. XT XXX/XX (§ 187 ods. 1 písm.c/,d/ Tr.zák.) nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky.

7. Dňa 29.04.2014 si žalobca uplatnil u žalovaného náhradu škody na ušlej mzde vo výške 5.747,64 € a nemajetkovej ujmy vo výške 32.700,-€. Žalovaný na jeho žiadosť nereagoval a neuspokojil nárok žalobcu do šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti, a preto si žalobca uplatnil svoj nárok na náhradu škody, v celkovej výške 38.447,67 € s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 01.11.2014 do zaplatenia, na súde.

8. Z výsluchu žalobcu mal súd preukázané, že tento súkromne podnikal, mal živnosť na obchodovanie s potravinami. Živnosť mu zanikla v rokoch 2003,2004. Predtým než bol vo veci Okresného súdu Trnava sp.zn. XT XX/XXXX vzatý do väzby, bol 10-11 rokov nezamestnaný, živil som sa príležitostne brigádami, mesačne mohol zarobiť cca 5.000-6.000,-Sk. Žalobca mal trvalé bydlisko mal u svokrovcov X. T.. B., ale u nich nebýval. Býval v podnájme v B., kde mal prenajatú izbu v bytovke, bolo to vrámci bytu. V byte býval ešte majiteľ. Predtým než bol žalobca vzatý v tejto veci do väzby býval v horeuvedenom byte. V tomto byte nemal nahlásený prechodný pobyt. Od r. 1992 je vdovcom. U svokrovcom zostali bývať po smrti manželky ich spoločné deti ktoré v roku 1992 mali 3 a 4 roky. Žalovaný u svokrovcov nebýval pre nezhody s nimi, keďže bol niekoľkokrát trestaný. S deťmi stretával raz za mesiac, raz za 2 mesiace. So svokrovcami sa dohodol, aby deti boli zverené do ich výchovy, žalobca bol zaviazaný prispievať na ich výživu. Žalobca má ukončené základné vzdelanie. Ďalej uviedol, že doposiaľ bol 3-krát trestne stíhaný za majetkovú a drogovú činnosť, všetky skončili uložením trestu odňatia slobody nepodmienečne, všetky 3 tresty aj vykonal, 2-krát bol podmienečne prepustený a zároveň sa v tomto podmienečnom treste osvedčil a raz vykonal trest celý s tým, že jeho väčšinu vykonal vo väzbe. Pokiaľ ide o dĺžku trestu odňatia slobody za tieto odsúdenia bol vo výkone trestu 2 roky, potom 16 mesiacov a potom asi 13 alebo 14 mesiacov, celkovo asi 4 roky. Ďalej uviedol, že v minulosti užíval drogy, najmä heroín, S užívaním drog skončil v r. 1999. keď bol vzatý do väzby, liečenie nepodstúpil. V čase keď som bol vzatý do väzby v predmetnej veci, nemal žiadnu partnerskú známosť. Žalobca uviedol, že o trestnom stíhaní vo veci XT XX/XX nevedel. Pritom sa stále zdržiaval v B.Š., vzhľadom na jeho minulosť ho policajti poznali, stretával sa s nimi, aj s tými čo pracovali na kriminálke Mal aj auto, v ktorom ho kontrolovali. Pokiaľ ide o narušenia jeho súkromného života žalobca uviedol, že do doby kým bol vzatý do väzby mohol

navštevovať deti, potom nie. Ďalej uviedol že jeho vzťah s rodinou nebol taký narušený pred vzatím do väzby, keďže išlo o majetkovú trestnú činnosť. Bol v zlej situácii, nevedel sa zaradiť, nemal z čoho žiť, takže sa dopúšťal krádeží. Jeho manželka spáchala samovraždu, čo bolo kladené za vinu žalobcovi. Keď svokrovci a deti vedeli, že sa dopúšťa majetkovej trestnej činnosti, ešte s ním komunikovali, ale v danom prípade XT XX/XX išlo o násilnú trestnú činnosť s tým, že poškodenou bolo mladé dievča, a preto prestali s ním komunikovať úplne. Po prepustení z väzby mu svokra odkázala cez spoločného známeho, že skutočnosť, že som bol prepustený z väzby nie je presvedčivá v tom, že to nespáchal, že im spravil hanbu, a preto tam nemá radšej ani ísť. Po prepustení z väzby a vydaní oslobodzujúceho rozsudku deti nemali záujem sa s ním stretávať, musel prísť za synom s oslobodzujúcim rozsudkom a pokúsil mu vysvetliť ako to bolo. Potom ako bol z väzby prepustený sa s deťmi stretáva sporadicky, telefonujú si. Deti sú dospelé, majú 28,29 rokov, majú svoje rodiny. Naposledy obe deti videl minulý rok. Pokiaľ ide o poškodenie v spoločenskom uplatnení, všetci kamaráti sa mu otočili chrbtom, keď sa po 2 rokoch vrátil, ako keby sa vrátil z Marsu. Po prepustení z väzby do vydania oslobodzujúceho rozsudku ho nikto nechcel zamestnať, musel zatajovať trestné stíhanie. Nakoniec sa mu podarilo zamestnať, keď zamlčal, že bol trestne stíhaný. Nemal z čoho žiť a tak sa opäť dopustil krádeže. Od prepustenia z väzby do vydania oslobodzujúceho rozsudku XT XX/XX OS TT uplynula doba asi 3 roky. Žalobca pracoval v Coca cole, potom v Tescu a v súčasnosti v G. I.. Jeho netto príjem je 720,-€ + stravné lístky. Ďalej uviedol, že po dobu 2 rokov si to vo väzbe „užil“ vzhľadom na povesť akú majú vo väzení „znásilňovači“. Viackrát bol preložený na inú celu, aby sa vyhol útokom spoluväzňov. Zo strany justičnej stráže bol šikanovaný. Stratil 2 roky života, hoci audio a video záznam dával k dispozícii orgánom činným v trestnom konaní, ale nikto ho nepočúval.

9. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len ako „Zákon“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci
a) nezákonným rozhodnutím,
b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
d) nesprávnym úradným postupom.

10. Podľa § 3 ods. 2 Zákona, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť

11. Podľa § 5 ods. 1 Zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

12. Podľa § 5 ods. 2 Zákona, právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.

13. Podľa § 6 ods. 1 Zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

14. Podľa § 6 ods. 2 Zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

15. Podľa § 8 ods. 5 Zákona, právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak
a) bolo proti nemu zastavené trestné stíhanie,
b) bol oslobodený spod obžaloby alebo
c) vec bola postúpená inému orgánu.

16. Podľa § 8 ods. 6 písm.a/ Zákona, právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama

17. Podľa § 15 ods. 1 Zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

18. Podľa § 16 ods. 4 Zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

19. Podľa § 17 ods. 1 Zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

20. Podľa § 17 ods. 2 Zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

21. Podľa § 17 ods. 3 Zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

22. Podľa § 17 ods. 4 Zákona, výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

23. Podľa § 6 zákona č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi, celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy.

24. Z takto vykonaného dokazovania súd zistil, že žaloba bola podaná čiastočne dôvodne. Čo sa týka časti žaloby v ktorej sa žalobca domáhal náhrady ušlej mzdy je potrebné uviesť, že právna argumentácia žalovaného je v tejto časti správna a súd si túto osvojil. Vzhľadom na spôsob života žalobcu pred vzatím do väzby, najmä skutočnosť, že 10 až 11 rokov bol nezamestnaný, živil sa brigádne, býval v podnájme a svoju živnosť zrušil v r. 2003, je zrejmé, že príčinná súvislosť medzi vzatím žalobcu do väzby a ujmou spočívajúcou v nedosahovaní príjmu (aj v rozsahu minimálnej mzdy) neexistuje. Teda pri pravidelnom behu vecí by žalobca takýto príjem nedosahoval aj v prípade, že by do väzby vzatý nebol. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto súd žalobcovi náhradu škody na ušlej mzde nepriznal.

25. Čo sa týka nároku spočívajúceho v nemajetkovej ujme, z dokazovania súd vyvodil, že žaloba bola v tejto časti podaná opodstatnene. Je zrejmé, že pri vzniku nároku na nemajetkovú ujmu je potrebné naplnenie predpokladov uvedených v hore uvedených ustanoveniach § 8 ods. 5, ods. 6 Zákona Je zrejmé, že predpoklad podľa § 8 ods. 5 písm.a/ bol naplnený, keďže žalobca bol spod obžaloby oslobodený. Negatívny predpoklad podľa § 8 ods. 6 písm.a/ naplnený nebol. Žalobca o začatí trestného stíhania nemal vedomosť, takže v ďalšom nie je možné tvrdiť, že by sa tomuto trestnému stíhaniu vyhýbal. Len samotné porušenie povinnosti zo strany žalobcu o hlásení prechodného pobytu nezakladá dôvod zavinenia väzby zo strany žalobcu podľa zákona. V opačnom prípade, by skutočnosť spočívajúca v porušení povinnosti nahlásiť prechodný pobyt, mala byť samostatným väzobným dôvodom.

26. Pri posudzovaní tejto konkrétnej veci je nutné uviesť, že nie je možné opomenúť ani faktor času, teda dĺžku trvania väzby v súvislosti s priebehom dokazovania v trestnom konaní. Dôkaz, a to CD nosič, na základe ktorého bol žalobca oslobodený, bol do spisu doložený 8 dní po jeho vzatí do väzby a znalecký posudok, ktorý potvrdil autentickosť záznamu na tomto nosiči bol vyhotovený 11.12.2006. V tomto prípade preto neobstojí záver, podľa ktorého by nemalo byť možné prihliadať na neskôr vykonané dôkazy vedúce k oslobodeniu spod obžaloby, pretože pod pojmom „väzba“ ust. § 8 ods. 6 písm.a/ Zákona je potrebné rozumieť nielen skutočnosti známe pri vzatí do väzby ale aj dobu jej trvania. V opačnom prípade by ustanovenia § 76, § 79 Trestného poriadku o väzbe strácali význam.

27. Pri takomto posúdení nemajetkovej ujmy by žalobca mal právo na náhradu nemajetkovej ujmy v maximálnej zákonnej výške 15.850,-€ (výška minimálnej mzdy stanovená nariadením vlády 408/2010 Z.z. pre rok 2011 v sume 317,-€ x 50). Právo na náhradu škody žalobcovi vzniklo dňom právoplatnosti rozsudku, ktorým bol oslobodený spod obžaloby, t.j. dňa 18.06.2011. Žalobca si, po čiastočnom späťvzatí žaloby, uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 13.443,50 €.

28. Súd je však podľa § 17 ods. Zákona pri určení výšky nemajetkovej ujmy povinný prihliadať aj na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote ako aj závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Žalobca bol pred vzatím do väzby dlhodobo nezamestnaný, v minulosti bol niekoľkokrát trestne stíhaný a odsúdený na nepodmienečné tresty odňatia slobody, a preto súd prihliadol na tieto skutočnosti a priznal žalobcovi náhradu vo výške 50% z uplatnenej sumy nemajetkovej ujmy 13.443,50 €, t.j. vo výške 6.721,75 €. Súčasne súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v uplatnenej výške 5,05% s účinnosťou od 01.11.2014, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni ktorým uplynula šesť mesačná lehota na predbežné prerokovanie nároku.

29. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

30. Nakoľko žalobca zobral na pojednávaní dňa 06.04.2017 svoju žalobu v časti o zaplatenie 19.256,50 € späť, súd konanie v tejto časti zastavil.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, úd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

33. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 s poukazom na § 256 ods. 1 CSP. Žalobca sa podaným návrhom domáhal zaplatenia sumy v celkovej výške 38.447,67 € (100%). V priebehu konania zobral žalobca svoj návrh v časti späť, čím procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti a predmetom konania zostala suma 5.747,67 € a suma 13.443,50 €. Súd priznal žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 6.721,75 € (17,48%). Nakoľko bol žalovaný v konaní úspešnejší (82,52%), súd mu priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 65,04%, tzv. čistý pomer úspechu (82,52% mínus 17,48 %).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie písomne v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Senica v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)